

915.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 listopada 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 813) podatek od zapalek w wysokości 1.000 mk. podwyższa się na 3.000 mk. od pudełka zawierającego do 60 zapalek. Książeczki z zapalkami, zawierające do 30 zapalek, mogą być po dwie oklejone jedną opaską podatkową.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie znajdujące się w fabrykach zapalek i to tak nalepione już na pudełkach w magazynach fabryki jak i nienalepione podlegają dodatkowej opłacie w kwocie 2.000 mk.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Skarbu: *W. Kucharski*

916.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 listopada 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104 poz. 814) stopę podatkową podnosi się z kwoty 50.000 do kwoty 120.000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Skarbu: *W. Kucharski*

917.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 listopada 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 480.000 do kwoty 1.440.000 mk. polskich od każdych 16.38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.760 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 400.000 do kwoty 1.200.000 mk. polskich od każdych 16.38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 800.000 do kwoty 2.400.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się jak następuje:

- dla browarów przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 46.000 do kwoty 138.000 mkp.
- dla browarów przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 47.000 do kwoty 141.000 mk. polskich.
- dla browarów przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 48.000 do kwoty 144.000 mk. polskich.

- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 49.000 do kwoty 147.000 mk. polskich.
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa z kwoty 50.000 do kwoty 150.000 mk. polskich.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego zagranicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywozującym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzeczce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 600.000 mk. polskich,
- 2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni zagranicę po 120.000 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej, dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitru piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzeczki podstawowej po 150.000 marek polskich, najmniej jednak 2.400.000 marek.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitru piwa słabego sporządzonego z brzeczki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwszych 10.000 hektolitrow po 1.080.000 mk. polskich; za dalsze 20.000 hektolitrow po 1.140.000 mk. polskich; powyżej 30.000 hektolitrow po 1.200.000 mk. polskich.

Powyzszy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 — 13% ekstraktu brzeczki podstawowej o 62,5% wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hektolitrow po . . . 1.785.000 mk.
- 2) za dalsze 20.000 hektolitrow po . . . 1.855.000 „
- 3) powyżej 30.000 hektolitrow po . . . 1.950.000 mk.

polskich za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzeczki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej, unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4% ekstraktu brzeczki podstawowej połowę stopy podatkowej ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 812) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 375.000 mk. polskich od hektolitru.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

918.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5 listopada 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadnicze. ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. Pj № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII, wyd. 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za prace przy recepturze pobierać ceny maksymalne o 67% wyższe od cen, jakie obowiązywały zgodnie z postanowieniem rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej z dn. 18 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 857).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1923 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 18 października 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 108, poz. 857).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*